

Еден од најатрактивните проектили од оваа нова генерација оружје ќе биде т.н. "X-51" надзвучен крстаречки проектил. Тој би можел да удри во метата за само 60 минути од неговото лансирање на било која точка на Земјината топка. Станува збор за ракета со должина од 4,20 метри, која популарно е наречена "Јавач на бранови". Целата конструкција на проектилот изгледа како вселенски брод и визуелно се разликува од досегашните. Ќе лета седум пати побрзо од "Томахаवкот".

РАКЕТАТА "X-51" МОЖЕ ДА УДРИ ВО МЕТАТА ЗА 60 МИНУТИ ОД ЛАНСИРАЊЕТО, НА БИЛО КОЈА ТОЧКА НА ЗЕМЈИНАТА ТОПКА

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Последниве години глобалните воени стратегии ги разгледуваат опасностите од ширењето на нуклеарните капацитети со истовремено предупредување дека тоа би можело да предизвика апокалипса. И Западот и Истокот се впуштени во трката кој подобро да се заштити од воените армади на противникот. Војната во Ирак, во Авганистан, потенцијалниот судир со Иран или со Северна Кореја... се доволни за да се забрзаат чекорите во нуклеарната трка. Стратегијата која треба да земе замав во наредниот период е наречена "Брз глобален удар". Некои тоа го сфаќаат како забрзување на процедурата за изградба на противракетниот штит, а други како враќање на ерата на Студената војна.

Дали нуклеарниот арсенал ќе биде тој кој ќе доминира во воените конфликти или некој друг вид оружје сè уште е дискутабилно. Но, сепак се појавуваат анализи кои ќе потврдат дека во наредниот временски период нуклеарниот потенцијал би се заменил со нова генерација конвенционално оружје. Во новите стратешки планови за брзи потези се проучуваат и се осмислуваат нови видови борбени средства. Планерите ценат дека тоа мора да бидат проектили со конвенционално, а не со нуклеарно полнење, но притоа да бидат мошне брзи и со разорна моќ.

Еден од проектилите на иднината веќе го разработиле американските вое-

ни стратегии. Се очекува за две години, со дополнителни модификации, да ѝ се стават на располагање на американската војска. Станува збор за балистичката ракета "Триидент 2", со тежина од 65 тони, која се лансира од подморници. По две минути од лансирањето ракетата достигнува брзина од шест километри во секунда и може да лета илјада

Кина ја вознемири светската јавност со лансирањето на новата балистичка ракета, со која ја отфрли од употреба застарената "Фениун 1Ц". Канада, Австралија, Јапонија и САД упатија официјален протест до Пекинг, бидејќи не го најави времето и целта на испукувањето на ракетата. Новата кинеска ракета ја достигна висината на која се наоѓаат американските шпионски сателити. Со тоа Вашингтон го изгуби монополот во вселенскиот простор и вселенското оружје.

милји над атмосферата. Проектилот носи четири боеви глави, кои се целосно одвоени. Кога ракетата ќе го достигне врвот на дострелот главите се раздвојуваат и со голема бучава, како шуштење, паѓаат кон земјата со брзина од близу 21.000 км на час. Секоја боева глава е ставена врз сноп од прачки поцврсти

од челик. По паѓањето врз целта прачките пукаат на илјадници честици, кои имаат неколку пати посилна моќ од куршум со калибар од 50 мм. Од еден проектил "Триидент" сè е разрушено во пречник од 10 километри квадратни. Ова оружје почна да се развива на почетокот на 90-тите години на минатиот век, но беше запрено поради нехумани цели. Денес повторно е во оптек. Тоа се усовршува.

1.000 КИЛОМЕТРИ ЗА 10 МИНУТИ

Покрај проектилот "Триидент", Западот развива и нов модел борбени авиони кои според проценките треба да бидат до пет пати побрзи од оние кои досега се користени за извршување воени дејства. Новите решенија се базирани врз досегашните беспилотни бомбардери и надзвучни крстаречки ракети. Уште пред петнаесеттина години американската морнаричка флота почна да ја развива оваа нова генерација оружје, со конвенционално полнење за копно и воздух. Работите запреа, но сега повторно се активираат. Се проценува дека за половина милијарда долари во период од две години може да биде подготвена првата подморница која ќе носи вакви проектили. Конвенционалните ракети би чинеле околу 60 милиони долари, но би биле значително попрецизни од оние со нуклеарно полнење. Доколку би биле лансирани од бомбардерите "Б 52", тие би можеле да поминат околу 1.000 км за 10 минути и

со прецизност да удрат во одредената цел, без оглед дали е статична или подвижна. Боевите глави можат да се насочуваат со помош на вселенски т. н. ГПС координати. Кога проектите ќе се спуштат во атмосферата, боевите глави се отвораат и со помош на крилца за управување пристигнуваат до метата. Овие проектили ќе бидат закана за секоја земја која има непријателски сили.

"X-51" - РАКЕТА НА ИДНИНАТА

Еден од најатрактивните проектили од оваа нова генерација оружје ќе биде т.н. "X-51" надзвучен крстаречки проектил. Тој би можел да удри во метата за само 60 минути од лансирањето, на била која точка на Земјината топка. Станува збор за ракета со должина од 4,20

оружја. Технологијата за овие проектили ќе биде повеќенаменска, ќе се користат и кај ултрабрзите авиони и новите вселенски летала. Најголемиот проблем за Пентагон претставува донесувањето на одлуката кога ова оружје би требало да почне да се применува. Исто така, многу битна компонента е да не се доведат земјите сојузници на САД во ситуација да се чувствуваат изиграни во смисла да не помислат дека се работи за нуклеарен проектил. Првобитниот план на американската морнарица бил со овие проектили да се опремаат подморниците од типот "Охајо" и тоа секоја да носи по два проектила "Триден" со конвенционално и 22 со нуклеарно полнење. Сите би имале иста брзина, сите би биле со иста визуелна надворешност, иста големина, но полнењето би било различно.

Најголемата опасност од користењето на овој вид оружје е во обидите на

је. Неговото објаснување дека на светот ќе му биде јасно оти станува збор за конвенционално, а не за нуклеарно оружје беше сосема плитко. Но, денес на оваа проблематика во Пентагон ѝ се посветува големо внимание. Исто така, голем акцент се става на еден проблем кој во минатиот период предизвикуваше многу компликации. Имено, денешната хаотична состојба во Ирак е последица на лошите информации кои Буш и неговата администрација ги добиваа од ЦИА и од другите разузнавачки служби. На крај се дозна дека Садам воопшто не поседувал оружје за масовно уништување ниту, пак, бил поврзан со Ал Каида. А, токму заради овие две работи Ирак беше бомбардиран и сè уште е окупиран. Значи, прашањето кое сега се разгледува е на кој начин американскиот претседател ќе носи одлука за употреба на овие супербрзи нови ра-

КОНВЕНЦИОНАЛНИ НАДЗВУЧНИ РАКЕТИ ЌЕ ЈА ДРОБАТ ПЛАНЕТАТА

метри која популарно е наречена "Јавач на бранови". Целата конструкција на проектилот изгледа како вселенски брод и визуелно се разликува од досегашните. Ќе лета седум пати побрзо од "Томахавакот". Се очекува летот од Арапското Море до Авганистан да трае само 20 минути. Пробните тестови за ова ново чудо од воената армада на САД ќе почнат во 2008 година. Оваа направа има иста големина како и проектите за пресретнување на комбинираниите ракети земја-воздух, така што може да биде поставена на авион "Б 52". Тој користи стандардно млазно гориво, а не ракетно. Оттука, тоа совршено им одговара на постојните воени воздухоплови. Целиот проектил е направен од мешавина на никел. Воените стратегии очекуваат дека ракетата нема да биде само лабораториски експеримент, туку реално применливо оружје за побрзо заокружување на воените планови. Доколку во 2008 година пробните летови бидат успешни, "X-51" ќе биде првото оружје кое ќе лета со надзвучна брзина, а нема да биде балистички проектил. Но, сепак ќе бидат потребни децении, а не само години за да дојде до целосен развој на оваа генерација модерни

други земји тоа да го сфатат како провокација, па да почнат и тие нова трка во вооружувањето за заштита на сопствените интереси. Изградбата на противракетниот штит веќе предизвика контраметод од страна на Русија, па сега воениот буџет на Кремљ е за неколку милијарди долари повисок од досегашните. Лансирањето на еден проектил "X-51" може да испровоцира не само еден одговор од една нуклеарна сила, туку низа реакции кои би имале несогледливи последици по севкупното човештво. За да се избегне ова, американските стратегии се одлучиле за некакви промени. Се појави и предлог подморниците кои носат нуклеарно полнење да се преместат на други места од оние кои ќе бидат со конвенционално полнење. Со тоа реакциите на Москва и на Пекинг би биле избегнати.

РАЗУЗНАВАЊЕТО КАКО СЛАБОСТ

Поранешниот американски секретар за одбрана, Доналд Рамсфелд, не беше загрижен за реакциите на другите земји во светот околу употребата на ова оруж-

кетни конвенционални системи. Дали ќе може во иднина да им верува на информациите со кои ќе го хранат разузнавачите, а врз нивна основа ќе треба да ја донесе одлуката за употреба на проектите. Досегашните искуства на овој план беа многу лоши. На пример, за време на американската кампања во Ирак од носачите на авиони беа истрелани околу 40 крстосувачки ракети во и околу Багдад, со цел да го ликвидираат Садам Хусеин. Ракетите беа истрелани согласно добиените сознанија на ЦИА дека токму на тие места се наоѓа ирачкиот диктатор. На крај се увиде дека Садам бил на сосема трети места. Сè што беше уништено од тие ракети се сведе во рамките на колатерална штета. Дали и со идните брзи конвенционални проектили ќе биде исто? Точно, тие ќе ја погодат планираната цел, но што доколку таа е погрешно проценета. Одговорноста секако ќе ја сноси налогодавецот и оној кој стои на врвот на командната одговорност. Но, досега никој од педувачите на војните не одговарал пред лицето на правдата, иако последиците од тие војни биле небројни жртви, како и огромна материјална штета која се броеа во милијарди долари.